

ПРЕС КЛИПИНГ

18.октобар 2011.

НАСЛОВИ

- Сваки десети у Србији нема шта да једе; (стр.2)
- У Србији незапосленост повећана за 1,2 одсто, сиромашно 9,2 одсто грађана; (стр.3)
- Отворена друга фабрика "Јура" у Нишу; (стр.5)
- Апатија поново завладала Србијом; (стр.5)
- Здравствени радници упозоравају Владу; (стр.7)
- Гас скупљи за 15 одсто; (стр.7)
- Живот са 8.500 динара месечно; (стр.8)
- Из Србије воде робље у Русију; (стр.9)
- У Србији угашено још 20.000 радних места; (стр.12)
- Пензије наредних година можда неће бити; (стр.13)
- На црно ради 45.000 душа; (стр.14)
- Траже исплату зарађеног; (стр.15)
- Радници Нибенса стигли пред Владу; (стр.16)

<http://www.blic.rs/Vesti/Tema-Dana/283827/Svaki-deseti-u-Srbiji-nema-sta-da-jede>

Живот са 8.544 динара месечно

Сваки десети у Србији нема шта да једе

Ивана Мاستиловић Јаснић

Седамдесетседмогодишња Милица К. већ 20 година је у пензији. Највећи део радног века провела је у земунском предузећу “Навип”, а са 55 година отишла је у старосну пензију. Са месечним примањима испод девет хиљада динара убраја се у ред оних који живе испод линије апсолутног сиромаштва. Ова старица поверила је “Блицу” да без помоћи ћерке, иначе однедавно и саме у пензији, не би могла да преживи.

Најтеже се живи у централној Србији

- Први део пензије ми је око четири и по хиљаде. То није довољно ни за најосновније, за храну. Ћерка ми купује намирнице и плаћа рачуне, помажу и унуци. Пензију трошим на куповину лекова. Најтеже ми је што понекад немам пара да купим чоколаду праунучићима - јада се ова пензионерка и истиче да после деценија “тешког и поштеног” рада нико не заслужује да живи испод границе достојанства.

Милица К. није изузетак. На Светски дан борбе против сиромаштва у Србији, према званичним подацима Републичког завода за статистику, живи 9,2 одсто или близу 700.000 сиромашних грађана чија су примања нижа од 8.544 динара месечно. Помоћница министра за рад и социјалну политику Сузана Пауновић наводи да је у последње две године број сиромашних порастао.

Шта може да се купи за 8.544 динара

Свињског меса	21 килограм
Јунећег меса	14,5 кг
Мандарина	65 кг
Уља	65 литара
Млека	122 л
Комуналије	за стан од 75 квадрата

- За разлику од претходног периода, током 2009. и 2010. године, пре свега због економске кризе, број сиромашних је порастао па је тако 2009. било 6,9 одсто сиромашних, а годину дана касније 9,2 одсто - наводи Пауновићева за “Блиц” и додаје да охрабрује незваничан податак да ће 2011. година означити стагнацију у даљем развоју сиромаштва.

Сиромаштво чешће погађа становнике руралних него градских подручја, углавном петочлана или шесточлана домаћинства, необразоване и оне који нису радно активни. Када је реч о регионима, најугроженије је становништво централне Србије, док је ситуација нешто боља у Београду и Војводини.

- На месечном нивоу више од три милијарде динара издваја се за помоћ најугроженијима. Помоћ се исплаћује редовно, сваког месеца. Министарство је тражило 1.400 милиона додатних средстава за исплату социјалних помоћи до краја године и имамо потврду да ће ова средства бити обезбеђена. Али је ипак боље да сачекамо одлуку Скупштине о ребалансу буџета - каже Пауновићева.

На Међународни дан борбе против сиромаштва, Црвени крст Србије појачао је своје активности, како би бар на тај дан, симболично, обрадовали најугроженије грађане.

- Потписали смо уговоре са бројним донаторима, а за све кориснике народних кухиња појачани су оброци, обезбеђени су слаткиши и воће. Осим тога, организују се и друге акције и хуманитарни концерти. Црвени крст стално апелује на друштвено одговорне компаније и на то да ако они који имају одвоје помало, биће довољно за све - каже за "Блиц" Драгица Кљајић из Црвеног крста.

Земље у развоју

Уједињене нације прогласиле су 17. октобар за Светски дан борбе против сиромаштва. Циљ обележавања тог дана је промовисање свести о потреби искорењивања сиромаштва и беде у свим земљама, а нарочито у земљама у развоју.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/283718/U-Srbiji-nezaposlenost-povecana-za-12-odsto-siromasno-92-odsto-gradjana>

У Србији незапосленост повећана за 1,2 одсто, сиромашно 9,2 одсто грађана

Танјуг

Званична статистика је проценила да је укупан број запослених у Србији, крајем августа, износио 1,75 милиона и у поређењу са истим месецом претходне године смањен је за 1,2 одсто, објављено је у најновијем издању билтена Привредне коморе Србије "Коњунктурни трендови Србије."

У односу на јул број запослених је смањен за 541 лице. Од укупног броја запослених, код приватних предузетника је запослено 405.476 лица, док је преосталих 1,35 милиона лица било запослено у оквиру предузећа и у административним делатностима.

Према подацима Националне службе за запослсвање, незапослених лица на крају септембра укупно је било 745.956, што је за 0,4 одсто мање у односу на претходни месец. У поређењу са истим месецом прошле године, укупан број незапослених повећан је за три одсто.

И поред континуираног смањивања незапослености у претходна четири месеца, септембарска стопа регистроване незапослености је још на високом нивоу од 27, 34 одсто.

9,2 одсто грађана живи у сиромаштву

У Србији живи 9,2 одсто сиромашних грађана, а најугроженији су становници руралних подручја, изјавила је јутрос помоћник министра за рад и социјалну политику Сузана Пауновић поводом 17. октобра - Међународног дана борбе против сиромаштва.

Сваки десети грађанин у Србији живи са мање од 8.544 динара месечно, рекла је Пауновићева РТС-у.

За разлику од периода од 2006. до 2008. када је број сиромашних опао, током 2009. и 2010. године, пре свега због економске кризе, њихов број је порастао па је тако 2009. 6,9 одсто било сиромашних, а годину дана касније 9,2 одсто, рекла је Пауновићева.

Међутим, охрабрује незваничан податак да ће ова 2011. година означити стагнацију у даљем развоју сиромаштва, истакла је она.

Сиромаштвом су много више погођени становници руралних него градских подручја, и то углавном петочлана и шесточлана домаћинства, људи са основним или без образовања, незапослени и они који нису радно активни, навела је Пауновићева.

Највише је угрожено становништво централне Србије, јер чак 12 одсто становника на том подручју живи испод линије апсолутног сиромаштва, док је Београд у бољој позицији, као и Војводина са 6,8 одсто сиромашних, казала је Пауновићева.

Нови закон о социјалној заштити почео је да даје ефекте и у овом тренутку има 69.000 породица које се налазе на евиденцији да примају новчану, социјалну помоћ, што значи да 176.000 грађана примају тај вид помоћи, рекла је Пауновићева.

Она је додала да и 390.000 деце прима дечији додатак, а 60.000 породица које примају родитељски додатак, а 50.000 породица које примају туђу негу и помоћ.

На месечном нивоу реч је о више од три милијарде динара које се издвајају за помоћ онима који су најугроженији, прецизирала је Пауновићева.

Новчана помоћ се редовно исплаћује сваког месеца, а затражена су, кроз ребаланс буџета, нова средства како би се ово право могло исплатити до краја године, каже Пауновићева.

Захваљујући урађеној социјалној карти констатовано је да постоји 41.000 старачких домаћинстава којима је помоћ потребна, а обезбеђен је и подржан рад 73 народне кухиње, истакла је Пауновићева.

Према њеним речима, више од 40.000 ланч и хигијенских пакета је упућено из Министарства рада и социјалне политике, а око 400 милиона динара је отишло за 40 најнеразвијенијих општина за помоћ и услугу различитим услугама социјалне заштите.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/283781/Otvorena-druga-fabrika-Jura-u-Nisu>

Отворена друга фабрика "Јура" у Нишу

Б. Јаначковић

„Јура Шин Вон“, друга фабрика јужнокорексје компаније у Нишу, јуче је званично почела са радом у радној Зони Доње Међурово.

У фабрици ради 490 радника, што је за 190 запослених више од првобитно планираног броја.

Наиме, јужнокорексјеј компанији су одобрене државне субвенције од три милиона евра за запошљавање 300 радника, али су они донели одлуку да запосле још 190 радника преко тог броја, иако за та радна места нису добили подстицајна средства.

Просечна плата радника износи 26.000 динара што је више од просека у тој грани индустрије.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/apatiya_ponovo_zavladala_srbijom.4.html?news_id=226097

Апатија поново завладала Србијом

Аутор: Љ. Буквић

Београд - И док широм света од САД, до Немачке и Италије претходних дана стотине хиљада људи демонстрира због последица економске кризе које се, сматрају протестанти, неправедно

сваљују на леђа најсиромашнијих, код нас сасвим друга прича. Људи су ових дана у Србији више забринуте за животе паса луталица него за своје, а разлог за то, кажу наши саговорници, јесте тај што је овај народ после дуге, исцрпљујуће борбе за сталне промене које нису донеле неки видљив бољитак, поново запао у апатију.

Председница АСНС Ранка Савић каже за Данас да су радници, али и сви грађани Србије упали у такву апатију и да је то главни разлог због чега ове јесени на улицама нема протестаната, а да одговорност за такво стање носе и сами синдикати.

- То је наша стара бољка. Дуго нам је лоше и наступила је права апатија међу свима, а додатно томе доприноси и то што су синдикати разједињени, више интересно оријентисани и нису прави предводници социјалног бунта - каже Савићева. Она истиче да у Србији грађани имају више разлога за протесте него неки други јер се код нас „лошије живи“ него у другим земљама Европе и да би све ово требало да буде опомена за синдикате.

- Синдикати морају да се договоре око минимума заједничке сарадње и ово треба да нам буде опомена. Морамо бити критични према другима, али и према себи. Појединци су у синдикалним организацијама већ 20 година и мислим да је време да се подвлачи црта да се види ко је колико урадио, ко је помогао, ко одмогао - напомиње Ранка Савић. Да је за недостатак бунта међу Србима ових дана крива апатија мишљење је и потпредседника Самосталног синдиката Милорада Мијатовића. Он каже да је криза дубоко загазила и у Србију и да ће „тек да се осети“, али да људи овде увек чекају да неко други уради нешто уместо њих.

- Морамо да изађемо на улице и тражимо право, код нас су плате најмање у окружењу, али чим се не бунимо то значи да нам је добро. Људи се плаше да не изгубе и оно мало радних места што је остало - каже Мијатовић.

Он мисли да синдикати у Србији могу да помогну, али да немају толику снагу као синдикати у развијеним земљама. „Треба сви да се укључе, а синдикати су ту да помогну чим се створе услови за то“, каже Мијатовић. Стварање услова, подразумева, напомиње он, да народ схвати да мора да се побуни, а не да ћути јер то значи да прихвата све оно што му се дешава.

Потпредседник УГС Независност Зоран Стојиљковић каже да није лако објаснити због чега је то тако и да постоји неколико разлога за незаинтересованост грађана. Током 1996/97. и 2000. грађани Србије су улагали много енергије, а сада, напомиње наш саговорник, те енергије више нема.

- Не само да нема енергије, већ не постоји ни вера у вође легитимне промене. Нема свести о јасној подели на нас и њих, али ни јасног лоцирања кривца. За већину су сви криви, нема прецизиране кривице - напомиње Стојиљковић. Осим тога, набраја даље Стојиљковић, оптерећени смо дубином кризе, страх од незапослености је много већи него у другим земљама, потом постоји и разочарање претходним неуспелим покушајима протеста и народ не верује више у солидарност. Политичко ангажовање, сматра Стојиљковић, неће повратити поверење радника у синдикалне вође.

- Не верујем да они који најављују улазак у политику мисле да је то добро, то улажење у политику је начин да се заузме и прецизира преговарачка позиција - истиче Стојиљковић. Он каже да је чињеница да синдикати не уживају велико поверење, и да је већина свесна да улазак

у политику то не би поправио јер чланство ниједне синдикалне организације није политички монолитно.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/zdravstveni_radnici_upozoravaju_vladu_55.html?news_id=226121

Синдикати запослених у здравству и социјалној заштити Србије најављује протест 20. октобра

Здравствени радници упозоравају Владу

Аутор: К. Ж.

Београд - Републички одбор Синдиката запослених у здравству и социјалној заштити Србије, „због крајње негативног односа Владе Србије према чланству Синдиката и запосленима у здравству“ одржаће јавну седницу испред зграде Владе Србије, 20. октобра, са почетком у пет до 12 сати, када ће уручити своје захтеве Влади, саопштио је јуче Синдикат запослених у здравству.

- Тражимо од Владе хитно повлачење Закона о изменама и допунама закона о платама у државним органима и јавним службама из скупштинске процедуре, јер о њему претходно треба да се изјасни Социјално-економски савет. Синдикат тражи и доследну примену колективних уговора, који се практично крши у свим сегментима, од неисплаћивања и смањења зарада запослених, јубиларних награда и слично - каже за Данас Зоран Савић, председник Синдиката запослених у здравству. Он додаје да Синдикат захтева доследну примену и других потписа и споразума, наглашавајући да је јавна седница „симболични процес упозорења“ Влади Србије, а да ће се синдикалне активности радикализовати уколико не дође до испуњења захтева.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:349689-Gas-skuplji-za-15-odsto>

Гас скупљи за 15 одсто

П. Ј.

Влада Србије на телефонској седници одобрила захтев „Србијагаса“. Просечан рачун домаћинства порашће са садашњих 12.000 на 14.000 динара

ВЛАДА Србије одлучила је у понедељак на телефонској седници да одобри захтев „Србијагаса“ за поскупљење овог енергента. Тако ће од 1. новембра домаћинства овај енергент плаћати десет одсто више, док ће привреда имати за чак 15 одсто више рачуне. Одлука о томе треба ли или не повећати цену гаса требало је, иначе, да буде донесена још прошлог петка, на телефонској

седници, али се, ипак, од тога одустало. Разлог за то је што у самој влади није било пуне сагласности око овог поскупљења.

„Србијагас“ је, иначе, још у августу ове године, предложио Агенцији за енергетику поскупљење гаса за домаћинства од 11,1 одсто, за топлане на средњем притиску 12,1 одсто, док би остали тарифни купци требало да плаћају између 11,9 и 16,5 одсто више.

- Анализе о цени гаса послали смо „Србијагасу“ крајем августа, а свим дистрибутерима гаса до средине септембра - кажу за „Новости“ у овом регулаторном телу. - Према процедури, дистрибутери прослеђују Влади Србије свој предлог и мишљење Агенције. А тек након тога, Влада доноси одлуку о промени цене.

Последњи наводи генералног директора „Србијагаса“ Душана Бајатовића потврђују идеју да гас за домаћинства мора да поскупи за 10 одсто.

- Кубни метар гаса коштаће око 36 динара - каже Бајатовић. - Тако ће просечан рачун порастати са 12.000 на 14.000 динара.

Статистика показује да је Србија плаћала „Гаспрому“ 384 долара за 1.000 кубика у првом кварталу, док је цена у другом кварталу порасла на 420 долара. За испоруке у периоду од јула до септембра, цена се попела на 478 долара. Према Бајатовићевом мишљењу, до краја године очекује се да набавна цена покупи на 515 долара.

Док у „Гаспрому“ наводе да на њихову цену утичу кретања нафте на светским берзама, Украјина, Турска, Немачка и Пољска траже попуст од 10 до 20 одсто. Пољаци очекују да ће им цена у последња три месеца ове године износити око 400 долара за 1.000 кубних метара. Док с једне стране домаћи дистрибутери траже поскупљење, проста рачуница показује да Србија у набавци плаћа готово 20 одсто скупљи гас. У цену гаса који тече Србијом узидана је, ипак, и веома висока транзитна такса кроз Мађарску, као и осигурање од пенала за уговорене, а не преузете количине.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:349685-lz-Srbije-vode-robije-u-Rusiju>

Живот са 8.500 динара месечно

Д. М. - М. Н.

Примања која су означена као праг сиромаштва довољна само за оброк дневно. Уколико рачуне покрију са 2.000 динара, дневно на располагању 216 динара

ЖИВОТ са 8.500 динара, колико је држава одредила као доњу границу сиромаштва, подсећа на хорор филмове. Са овим буџетом грађанин Србије могао би себи да обезбеди векну хлеба, литар млека и неколико килограма кромпира. Морао би да се шверцује у превозу, да не плаћа грејање, а да му притом рачуни за струју, воду и остале комуналије не пређу 2.000 динара. А у таквој ситуацији у Србији, према статистици, готово је 700.000 грађана.

Уколико успеју да све своје рачуне сместе у 2.000 динара, грађанима који месечно зараде 8.500 динара, дневно на располагању имаће 216 динара. Само за векну хлеба и литар млека месечно у

Србији потребно је више од 3.300 динара, за неколико килограма поврћа отићи ће још 1.000 динара, а толико је неопходно и за два килограма пилетине, литар уља и најмања паковања зачина. Са овим намирницама моћи ће да припреми углавном један оброк дневно. Са остатком од 1.200 динара морају да плате све остале трошкове - хигијена, превоз, здравство, образовање...

- Граница од 8.500 динара одређена је према минимуму потреба човека за калоријама, које су неопходне да би преживео - рекао је Владимир Божанић, из Републичког завода за статистику.
- Наравно да то није довољно, с обзиром на раст цена и трошкова.

Сваки десети грађанин у Србији живи са мање од 8.544 динара месечно, а најугроженији су становници руралних подручја. Тако је 2009. године било 6,9 одсто сиромашних, а годину дана касније готово 50 одсто више, односно 9,2 одсто.

■ КОРПА ЗА СИРОМАШНЕ	
 Хлеб 30 ком 1.420	 Поврће 1.000
 Млеко 30 л 1.950	 Рачуни 2.000
 Месо 3 кг 1.000	 Остало 1.374

*у динарима

- Нико не може да ме увери да могу да преживим са својом пензијом од 8.300 динара - каже Живана Јовановић, пензионерка из београдског насеља Петлово брдо. - У 60 година са 35 година стажа, била сам принуђена да радим по кућама, да чистим и чувам децу како бих уопште преживела. Сама сам и ни од кога не могу ништа да очекујем. Моје комуналије за станчић износе око 3.000 динара. Телефон плаћам минимално, а под старе дане морам да се кријем од контролора у превозу. Срамота је дочекати старост у беди.

НАЈАВЕ

ПоЧетком новембра у трговинама у Србији могу се очекивати нова поскупљења слаткиша, смрзнутог воћа и поврћа, кућне хемије и козметике. Према најавама из трговина, слаткиши ће поскупети пет процената, смрзнуто воће и поврће 10, а кућна хемија и козметика од пет до 10 процената.

Из Србије воде робље у Русију

Бранко ВЛАХОВИЋ

Због рада на црно у Русији српска амбасада ништа не може да помогне превареним радницима. Срби више немају онај третман на руском тржишту

МОСКВА - ОД СТАЛНОГ ДОПИСНИКА

Главни узрок невоља које имају наши радници у Русији јесте то што их доводе углавном мешетари радном снагом. Сви они који долазе "на црно" и на поверење земљака, ризикују да у овој земљи постану модерни робови. Само они који дођу да раде у већим компанијама немају проблема. Њих је, нажалост, мало.

Колико у Русији данас има српских грађевинара нико не зна јер велика већина ради на дивље. Незванично, процењује се да у целој Русији нема више од 20.000 Срба. Зна се поуздано да је око 3.000 Срба ожењено Рускињама.

Данас се у Русији на прсте могу пребројати грађевинари из Србије који имају потписане уговоре са руским инвеститорима. Велика већина фирми чији су власници наши људи, раде као подизвођачи. Поједностављено речено, кад онај ко је потписао уговор измири обавезе према особама које су му дале посао што се на руском каже "откат", па затим он узме "кајмак", тек онда, од оног што остане, могу да добију они који су стварно градили.

Више од 90 одсто Срба ради у фирмама које су подизвођачи. Њихови власници се жале да им извођачи и инвеститори често дугују велике суме па је то разлог што они не могу да исплате зараде радницима које су довели из Србије. Посебно се много жале да им на време не исплаћују направљене радове на објектима који се граде у Сочију.

Некада су наше државне компаније у бившем СССР-у градиле велике објекте, лепе хотеле и друге зграде. После распада Југославије директори грађевинских компанија су са својим сарадницима организовали приватно послове у Русији користећи стари имиџ, а понегде и преосталу технику. У добрим старим временима долазили су радници којима се у земљи плаћало пензијско и здравствено осигурање. Сада о томе може само да се сања. Амбасадорка Србије у Москви Јелица Курјак и конзул Милан Милошевић, како кажу за "Новости", желе да помогну нашим превареним грађанима који им шаљу писма и зову телефонима. Међутим, амбасада нема могућности да натера власнике приватних фирми да испуне своје обавезе према радницима које су довели из Србије.

Срби сада могу без визе у Русију као туристи на рок до месец дана па ту предност користе они који долазе да раде на дивље. Њима власници обећавају да ће им обезбедити визу и радну дозволу кад почну да раде.

Из разговора са нашим радницима у Русији, сазнали смо да они углавном варају земљаке, а много ређе домаћине. Због тога се повремено и догађају обрачуни. У Москви је тако убијен српски грађевинар Горан Јакшић. Њега је у једном кафићу убио бејзбол-палицом грађевинар Драгиша Стевановић. Били су ортаци у послу, а до сукоба је дошло јер је један посумњао да му други ради иза леђа.

ИСПОВЕСТ ИНСПЕКТОРА ГОРАНА КРСТИЋА КОЈИ ЈЕ ОТКРИО АФЕРУ:

И ДАЉЕ У РОПСТВУ 27 ГРАЂЕВИНАЦА

Оперативац Одсека за прекогранични криминал, сузбијање миграција и трговину људима у Врању, инспектор Горан Крстић, каже за "Новости" да је ово први откривени случај радне експлоатације у Србији и један од десет који су откривени у Европи.

- Случај радника који су буквално морали да путем кријумчарских канала побегну из Русије је књишки пример радне експлоатације у иностранству, јер жртве ретко и тешко говоре о својим искуствима - каже Крстић.

Према његовим речима, радници су саслушани два пута и њихове приче су били идентичне. Радници нису имали право на комуникацију, кретање, стално су били под надзором наоружаних људи у затвореном и ограниченом простору из кога нису могли да побегну. Према сведочењу радника, у групи је било четрдесет троје а вратило се њих 16 из Чеченије. Полиција покушава да преко амбасаде добије информацију где се налазе преостали радници, контактирају са члановима њихове породице како би добили што више података.

КО ЈЕ СИМА СЕРАФИМ? Радници, међутим немају дилеме ко је друга особа за којом трага полиција. Према њиховим речима, у питању је извесни Сима из Врања, који је у Русији познат као Серафим. Како незванично сазнајемо, реч је о Србину који живи 15 година у Русији и познат је у криминалним групама на територији Бугарске и Русије.

- Према нашим претпоставкама мозак целе операције се налази на територији Русије. За сада знамо да је човек пореклом из Врања. Ухапшени Горан Јовић се приликом саслушања бранио ћутањем, тако да нисмо могли добити неке конкретније информације. Њега ће ових дана саслушати и истражни судија па ћемо видети у ком правцу ће се кретати истрага - објашњава Крстић. н Ј. С.

РАДНИЦИ НЕМАЈУ СТРАХ

Зубато сунце које обасјава неколицину радника док испред конзулата Русије у Београду чекају да им службеник изнесе визиране пасоше, вероватно је последње које ће их огрејати у наредних неколико месеци. Већ сутра ови печалбари кренуће, трбухом за крухом, на градилишта на северу Русије где ће радити све док им сурова клима дозвољава.

Судбине наших сезонаца који су отишли у братску земљу, надајући се доброј заради, а завршили као робови нису их поколебале. Већина већ годинама одлази у Русију и, кажу, значајнијих неприлика нису имали. А, све и да се уплаше - избора немају.

- Није тамо сјајно, али овде је - никако - прича Драган Пауновић (42), са тек одштампаном визом у свом пасошу. - Био сам досад дванаест пута у Русији. Радим по неколико месеци, док има посла, па се вратим. Провео сам тамо, све укупно, готово осам година. И жену сам довео оданде. Грузинку.

Драган је већ неколико година ради за исту српску фирму у граду Нови Уренгој, највећем налазишту гаса у Русији.

- Дешава се да касне са платама, има људи и који остану без пара. Стижу до нас и приче о људима који раде као робови - каже Драган. - Ради се десет сати дневно. Обезбеђени су нам станови у којима имамо све што нам је неопходно. Када нисам у Русији, радим овде, али посла има само с времена на време.

Испред конзулата, са Драганом, стоји и Марко Николић (27) из Смедеревске Паланке. Spreма се по други пут на печалбу у Русију.

- Прошли пут сам отишао на месец дана - каже Марко. - Није то било лоше искуство. Када овде нема посла морамо да идемо тамо где можемо нешто да зарадимо. (В. М.)

<http://www.dnevnik.rs/node/47036>

У Србији угашено још 20.000 радних места

Званична статистика је проценила да је укупан број запослених у Србији крајем августа, износио 1,75 милион и у поређењу с истим месецом претходне године смањен је за

,2 одсто, што је још око 20.000 радних места, објављено је у најновијем издању билтена Привредне коморе Србије „Коњунктурни трендови Србије.”

У односу на јул број запослених је смањен за 541 лице. Од укупног броја запослених, код приватних предузетника ради 405.476 лица, док је преостали 1,35 милион био запослен у оквиру предузећа и у административним делатностима. По подацима Националне службе за запошљавање, незапослених је на крају септембра било укупно 745.956, што је 0,4 одсто мање у односу на претходни месец. У поређењу с истим месецом прошле године, укупан број незапослених повећан је три посто.

И поред континуираног смањивања незапослености у претходна четири месеца, септембарска стопа регистроване незапослености је још на високом нивоу од 27,34 одсто.

На питање због чега број запослених у Србији и даље пада економисти нуде два одговора. Први је тај да економске мере државе, које су наводно предузете на повећању броја запослених, не дају резултате, а други – да раст бруто домаћег производа не обезбеђује повећање запослености у Србији.

Позната је проста економска чињеница, која се код нас често намерно заборавља, да планирани раст привреде од један или два посто није довољан да би се повећао број запослених.

Да је тако, потврдио је недавно и саветник премијера Србије Јуриј Бајец, који је рекао да стопа раста треба да буде три до четири посто годишње да би то довело до новог запошљавања и раста плата. И то је то.

Какве су нам шансе изнело је прошле недеље и Министарство финансија. Оно је оценило да је привредна активност у Србији почетком ове године прешла у фазу успореног раста и до краја године раст бруто домаћег производа износиће 2,2 посто, а стагнација привредне активности наставиће се и у првом тромесечју 2012. године.

„У наредних пет месеци, односно до другог квартала 2012, очекује се стагнација привредне активности, ако не дође до битнијих промена у глобалним економским токовима”, наведено је у јесењој анализи привредних кретања у Србији, објављеној на сајту Министарства финансија. По тој анализи, незапосленост остаје кључни проблем у Србији у 2011. години и у наредним годинама све док се кроз привредни раст и инвестиције не створе нова продуктивна радна места. У анализи је наведена процена да ће ове године запосленост у Србији порастати 0,1 посто, а број особа које траже посао остаће непромењен.

– Највећи део економских мера Владе не прати никаква економска анализа па тако ће и она за запошљавање радника из сиве зоне бити упамћена по два нивоа бесмисла. Прво, мере неће дати никакве значајније ефекте, и друго, биће прва економска мера у којој није наведен

ниједан статистички податак – указује у разговору за „Дневник” председник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић, наводећи да је од августа 2008. године у Србији угашено 130.000 фирми, изгубљено 400.000 радних места, да је 64.000 предузећа и предузетничких радњи у блокади, да је за 25.000 предузећа предвиђен стечај.

Кнежевић каже да је готово сваки од програма за запошљавање злоупотребљен на различите начине, те је упозорио на то да ће половина “старт ап” кредита бити кривично гоњена, а педесет одсто никад неће бити враћено.

– А заправо, у овом тренутку сви трендови у Србији и сви економски перформанси су негативни, осим извоза, који у одређеној мери расте захваљујући неколицини фирми, рецимо, производњи електричних уређаја и апарата, а и њих заправо словеначка предузећа пласирају ван наше земље – каже он. Е. Дн.

<http://www.dnevnik.rs/node/47044>

Пензије наредних година можда неће бити

Већ неколико година је јасно да је овакав пензиони систем неодржив и да ће ускоро доћи време да Србија нема пара за редовну исплату пензије. Јер, доприносима се прикупља

тек 53,7 одсто новца док је, рецимо, 1995. тако стизало 85,6 одсто пара.

Радна група Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, коју је формирао Управни одбор, добила је задатак да испита стање и предложи конкретне мере побољшања финансијског стања и обезбеђивања дугорочно одрживог система пензијског и инвалидског осигурања. Њене налазе и закључке Управни одбор Фонда ПИО усвојио је на прошлонедељној седници уз нагласак да се мора под хитно успоставити чврста фискална дисциплина и увести механизми обавезне наплате доприноса. Писмо о намерама, по одлуци Управног одбора, биће прослеђено Влади Србије, министарствима за рад и социјалну политику и за финансије, те асоцијацијама које имају представнике у највишем телу Фонда ПИО.

У писму о намерама понавља се да исплата пензија за више од 1,6 милион пензионера у све већој мери зависи од дотација из буџета па је само питање до када ће државна каса издржати толики притисак. Чланови УО залажу се за враћање некадашње Службе друштвеног књиговодства да би се поново увела контрола наплате доприноса за запослене јер, по њиховом мишљењу, у време СДК-а није се могло догодити да послодавац исплати плате а не уплати допринос као што је сада случај.

По оцени чланице Управног одбора Фонда ПИО Славице Савић, стратешко реструктурирање Фонда подразумева фискалну дисциплину, односно увођење обавезне наплате доприноса у тренутку исплате зарада да би се повећао степен наплате, стриктну примену прописа из пореске политике и радних односа, пренос обавеза финансирања и плаћања здравствене заштите с Фонда ПИО на буџет. Осим тога, истакла је Славица Савић, под хитно треба решити и питање имовине Фонда ПИО која је грађена пензионерским динаром, напомињујући да пензионери сада не располажу ни својом имовином, не одлучују о стопи доприноса нити контролишу његову уплату. Када би радио све то што данас не чини, Фонд ПИО би, тврди она, у наредних десет година био независан.

Писмо о намерама за стратешко реструктурисање пензијског фонда начин је, сложили су се у УО, да се растерети државни буџет али уједно и да пензионери не страхују шта ће сутра бити с пензијама. Закључно с јуном ове године дуг домаћих компанија Фонду ПИО нарастао је на чак 233,2 милијарде динара. По подацима Пореске управе, главница дуга износи око 104,5 милијарде динара, док остатак од 128,6 милијарди чине камате.

Тренутна ситуација и дуговања домаћих компанија Фонду, која расту из месеца у месец, доприносе томе да се из буџета издваја све више новаца а њега без ребаланса, који се очекује наредних дана, нема. Колико је из године у годину расло издвајање новца за пензије из буџета најбоље илуструје податак да је 2007. за редовну исплату пензија издвајано 110 милијарди динара, годину дана касније 138 милијарди, а 2009. чак 214 милијарди динара.
Љубинка Малешевић

Умеју ли газде да читају опомене

По евиденцији Фонда ПИО, закључно с 30. септембром број послодаваца који су били у обавези да поднесу пријаву за протеклу годину је 221.500. Број оних који су испунили ову обавезу и у законском року, који је истекао 30. априла, поднели пријаву је око 135.000, или 60 одсто од укупног броја, док то није учинило 86.500. До сад је упућено 6.500 опомена, а филијале Фонда ПИО их и даље шаљу. Истовремено, подаци Пореске управе закључно с јуном, потврђују да више од 51.700 послодаваца није обрачунавало и уплаћивало доприносе у складу са законом и да је због тога поднето око 8.790 захтева за покретање прекршајних поступака. Пореска полиција поднела је и више од 1.600 кривичних пријава због необрачунатих и неуплаћених пореза и доприноса, тешких готово девет милијарди динара.

<http://www.dnevnik.rs/node/47073>

На црно ради 45.000 душа

- Према процени Градског већа Савеза самосталних синдиката у Новом Саду у нашем граду ради око 45.000 непријављених радника, каже председник овог синдиката Драго Ђокић.

- Држава је немоћна да уведе рад у овој области, а Инспекција рада која би требало да контролише да ли су запослени пријављени, није технички оспособљена, а недостају јој и овлашћења.

Он тврди да према Закону о инспекцијском надзору, ова инспекција нема овлашћења да „улази у свако двориште и контролише шта се ради”.

- Криви су и грађани што пристају да раде без уплаћених доприноса за здравствено и социјално осигурање. Најчешће раде у тешким условима знатно дуже од осам сати, уз минималну зараду - вели Ђокић.

Примећује да то држави годи, јер се непријављени радници не буне. Напротив, врло су бојажљиви и трпељиви.

- Када држава има такву ситуацију у стварности нема разлог да било шта мења, јер јој нико не куца на врата да тражи социјалну помоћ - истиче Ђокић. - Када се узме у обзир званична статистика, поражавајуће је да у Србији око 700.000 радника уопштено на црно, а да се број незапослених креће око 22 одсто, у односу на број радно способних. Самостални синдикат процењује да у Новом Саду има реално незапослених око 40.000 грађана, мада званично из Филијале за запошљавање стиже податак да је без радне књижице 31. 600 суграђана.

- Промењен је начин евиденције, знатно је пооштрен критеријум, па се са списка незапослених брише свако ко се на време не јави у Националну службу за запошљавање. Све је присутније и краткотрајно уопштљавање, на месец, два, што је разлог да се незапослено лице брише са списка Тржишта рада - наглашава Ђокић.

Према његовом мишљењу Синдикат, као интересна организација мора да мења досадашњи

начин вођења социјалног дијалога, јер досадашњи разговор с влашћу није донео очекивани бољитак.

- Свесни смо да само директан утицај у извршној власти може да донесе нове резултате у социјално - економском положају запослених - каже Ђокић, сматрајући да је дошло време да се синдикат укључи у политички живот.

- Став новосадске организације јесте да нико ко је у органима синдиката не може да буде одборник и посланик, али да као велика организација можемо да изаберемо кадар који ће радити у прилог нашој опцији - изјавио је Ђокић.

З. Делић

<http://www.dnevnik.rs/node/47051>

Траже исплату зарађеног

ЗРЕЊАНИН: Више од 200, од укупно 360 радника зрењанинске фирме „Војводинапут”, ступило је јуче ујутро у генерални штрајк и потпуно обуставило рад,

а кључни разлози за овако радикалан бунт су кашњење плата и неисплаћени прековремени рад. Зрењанински путари, предвођени Самосталним синдикатом у фирми, минуле седмице одржали су једносатни штрајк упозорења и најавили да ће у понедељак, уколико са пословодством и већинским власником не постигну никакав договор, зауставити рад. Председник Штрајкачког одбора и Самосталног синдиката у „Војводинапуту” Душан Батањски тврди да ово предузеће радницима дугује за 2009. и 2010. годину новац по основу, како каже, незаконитог одузимања 20 одсто од бруто плате. Нису им исплаћени ни прековремени рад и јубиларне награде за прошлу годину. А сада им фирма дугује и августовску плату и аконтацију за септембар.

- Откако је нови власник Душан Боровица купио нашу фирму, имали смо два штрајка упозорења и оба пута смо изиграни са датумима и роковима исплате зарађеног. Нешто од својих права истерали смо преко инспекција, али ни то није реализовано, јер је фирма у блокади - нагласио је јуче Батањски.

Он истиче да долази зима, деца су пошла у школу, рачуни и трошкови су све већи а запослени у „Војводинапуту” остају без примања због чега се, вели он, налазе у катастрофалној ситуацији.

- Послодавац нам је поручио да треба да се стрпимо. Нећемо дозволити да нам буде неисплаћено пет-шест плата, па да тек онда штрајкујемо – рекао је вођа радничког штрајка у „Војводинапуту” и закључио да радници нису осетили никакав бољитак од 2005. године, када је предузеће приватизовано, нити када је, пре годину дана, добило другог газду.

Приватник из Руме Душан Боровица је трећи по реду власник „Војводинапута” у последњих неколико година. Фирма је приватизована крајем 2005. године. На аукцији у Новом Саду тада је 70 одсто друштвеног капитала купио конзорцијум Миломира Јоксимовића - Мише Омеге.

Јоксимовић је касније, на у јавности недокучен начин, бригу о зрењанинским путарима препустио Бојану Станивуковићу и бизнисменима, власницима и менаџерима, чије су фирме чиниле „Дунав групу”. Напоследку, предузеће је преузео Боровица, наводно не знајући у каквом се стању налази, и то „у пакету” са свим фирмама које су чиниле „Дунав групу”.

Јуче смо покушали да ступимо у контакт и са директором „Војводинапута” Здравком Илићем, али нам је речено да се не налази у фирми, него на пословном састанку у Београду.

Истањиле се залихе

Ако радници „Војводинапута” и даље буду обустављали рад, озбиљан проблем би могао да наступи са доласком зимске сезоне. Јер ова фирма одржава не само путеве у средњем већ и у северном Банату. А радници, по тврдњама Батањског, нису дужни да испоштују ни минимум од 30 посто рада, јер то није законска обавеза што се тиче зимског одржавања путева. Оно што штрајкаче брине је и стање залиха у фирми. Батањски тврди да нема битумена и асфалта, да нема горива већ месец дана, што указује да је предузеће у озбиљном проблему, не само по питању ликвидности.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2011&mm=10&dd=18&nav_id=550325

Радници Нибенса стигли пред Владу

Извор: Бета, Тањуг

Београд -- Синдикати пет путарских предузећа из Нибенс групе дошли су до зграде Владе где ће, како су рекли, остати док не добију одговор на своје захтеве.

Део руководства тих путарских предузећа је тренутно на састанку с генералним директором "Путева Србије" Зораном Дробњаком, док се око 300 радника тих предузећа налази испред зграде владе.

Путари Нибенс групе траже да им се одблокирају рачуни, исплате заостале зараде, конвертује потраживање банака у капитал предузећа и обезбеди континуитет рада предузећа.

На састанку синдикалних руководства предузећа за путеве "Ниш", "Врање", "Крагујевац", "Београд" и "Војводинапут Бачкапут" оцењено је да су државни органи у великој мери одговорни за неподношљив материјални и социјални положај радника тих фирми.

У Самосталном синдикату путара Србије истиче се да су за финансијске проблеме у тим предузећима одговорни министарство за економију и министарство за инфраструктуру, Агенција за приватизацију и предузеће Путеви Србија, али да посебну одговорност носе и АИК банка и Уникредит банка.

Путари су навели да су "банке без економске или правне логике одобравале власнику Нибенс групе Милу Ђурашковићу, који се сада налази у затвору, кредите у висини од више десетина милиона евра".

"Позивамо државне органе да до краја испитају све околности које су довеле до тога да више хиљада радника Нибенс групе и њихових породица остане без средстава за живот", речено је у

том Синдикату.

Радници захтевају од владе деблокаду рачуна предузећа, исплату зарађених а неисплаћених плата и конвертовање потраживања банака у капитал предузећа.